

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ ΑΣΚΗΣΑΝΤΩΝ

Ἡ μνήμη αὐτῶν τελεῖται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου καὶ
τῇ Ζ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει
ψάλλεται ὅταν δόξη τῷ Προεστῶτι καὶ δὴ τῇ ΙΒ' Ἰανουαρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια.

.....

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" ἰστώμεν στίχους
δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ἄμέμπῳ, Πατέρες, ἀγωγῇ,
νυχθημέροις δάκρυσιν,
συντονωτάταις ἀσκήσεσιν,
ὀσίαις πράξεσιν,
λογισμοῖς ἐνθέοις
καὶ πανύχοις στάσεσιν
ἐκλάμποντες, θεόφρονες ἄγιοι,
κατε φωτίσατε
νῆσον Κύπρον ἀμαρύγμασιν
εὐσεβείας
ὕμων καὶ χρησιμότητος.

Ἀσκήσεως πόνοις τοῖς ὑμῶν
κῶμη καλλωπίζεται
Ἀρχιμανδρίτης, μακάριοι,
ἐν ἧ διήλθετε
πλεῖστον χρόνον βίου
τοῦ ὑμῶν τοῖς ἔχνεσι
σεπτοῦ Θεοδοσίου ἐπόμενοι
ἐνθέῳ ἔρωτι
ὄθεν πάντα τοὺς γεραίροντας
τοὺς ἀγῶνας
ὕμων βλάβης ῥύσασθε.

Λειψάνων τὸ σπήλαιον ὑμῶν,
ἀσκηταὶ θειότατοι
Ἀρχιμανδρίτης, ὡς εὖσμος
λειμῶν ἐν ἔαρι
πάντας κατευφραίνει
εἰς αὐτὸ τοὺς σπεύδοντας
σορὸν σεπτῆν ὑμῶν κατασπάσασθαι
καὶ πέμψαι αἴνεσιν
τῷ ὑμᾶς λαμπρῶς δοξάσαντι
καὶ ταμεῖα
ἰάσεων δείξαντι.

Πατέρων χοροῦ θεοειδοῦς
μνήμην τὴν πανίερον
ἐπιτελοῦντες γηθόμενοι

...///...

βοῶμεν· ὄσιοι,
τῆς Ἀρχιμανδρίτης
ἄστρα παμφαέστατα
καὶ λύχνοι φωταυγεῖς θείας χάριτος,
Χριστῷ πρεσβεύσατε
τῶν παθῶν ἡμῶν σκοτόμαιναν
ἐκδιῶξαι
ὑμῶν ταῖς ἐντεύξεσι.

Δόξα. Ἦχος β΄

Τὸ θεοειδὲς σύνταγμα τῶν ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ Πατέρων
καὶ σεπτὸν ἀσκητῶν δῆμον
ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν·
οὔτοι γὰρ τῇ ἀρετῇ ἐμπρέψαντες
πρὸς ἐπιδόσεις θείας ἡμᾶς παιδεύουσι
τοὺς πιστῶς κατασπαζομένους
αὐτῶν τὰ πάνσεπτα λείψανα
καὶ ζηλοῦντας αὐτῶν τὰ παλαίσματα·
καὶ νῦν ἐν ἀγκάλαις Ἀβραάμ ἀναπαυόμενοι
καὶ τοῦ Θεοῦ κάλλους ἀπολαύοντες
ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.....

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὅμιλε ἱερεῖ
θεοειδῶν Πατέρων
τῶν ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ
ἀσκητικῶς λαμπάντων
φαιδρύνεις κτίσιν ἅπασαν.

Στίχος. Καυχῆσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ....

Ἔχοντες τῆς ψυχῆς
τὰς κόρας ἐστραμμένας
πρὸς οὐρανόν, Πατέρες,
ὑπέρτεροι προσύλων
καὶ γενηῶν ἐδείχθητε.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίρετε, προσευχῆς
καὶ ἀπαθείας κρίνα
τὰ ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ
βλαστήσαντα τῇ Ἄνω
καὶ Κύπρον κατευφράναντα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Κτίσεως Πλαστουργέ,
Τρισήλιε Θεότης,
Πατέρων εὐπροσδέκτοις
λιταῖς Ἀρχιμανδρίτης,
ἐλέησον τὸν κόσμον Σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

...///...

Δέσποινα Μαριάμ,
σαῖς μητρικαῖς πρεσβείαις
προσφεύγομεν ἀπαύστως
οἱ ἐν τοῦ βίου δίναις
ταῖς ζοφεραῖς στενάζοντες.

Nῦν ἀπολύεις.....τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

.+

Ε Ν Τ Ω Μ Ε Γ Α Λ Ω Ε Σ Π Ε Ρ Ι Ν Ω .

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ "Μακάριοι ἀνὴρ", εἰς δὲ τὸ "Κύριε
ἐκέκραξα" ἱστῶμεν στίχους στ'καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοὺς θεοφόρους Πατέρας
ἀσκήσει λάμπαντας
ἐν τῇ Ἀρχιμανδρίτῃ
πανευσχήμοσιν ὕμνοις
τιμήσωμεν συμφώνως καὶ ἱεροῖς
μελωδήμασιν ἅπαντες
ὡς ἀρετῶν οὐρανίων μυσταγωγούς
καὶ πυξία θείας χάριτος.

Τὴν παμφαῆ καὶ φωσφόρον
ὕμῶν πανήγυριν
ἐπιτελοῦντες πόθῳ,
κλέη Ἀρχιμανδρίτης,
θεόπνευστοι Πατέρες καὶ ἀσκητῶν
ἰσαγγέλων καυχήματα,
τῆς πολιτείας γεραίρομεν τῆς ὑμῶν
τὰ θεάρεστα παλαιόματα.

Ἀγαλλιῶνται Κυπρίων
οἱ δῆμοι ἅπαντες
ἐκ τῶν ὑμῶν τοῦ βίου
χαρισμάτων, Πατέρες,
τρυφῶντες καθ'ἐκάστην καὶ σὺν αὐτοῖς
Ἐκκλησία ἡ πάνσεπτος
ὕμᾶς γεραίρει Κυρίου ὡς ἀρετῆς
καὶ ἀγάπης ἀκροθίνια.

Τῆς εὐσεβείας τοὺς στύλους,
τὰ διαυγέστατα
τῶν δωρεῶν ἀγγελία
τοῦ σεπτοῦ Παρακλήτου,
μεσίτας πρὸς τὸν Κτίστην καὶ ἄρωγούς
ὡς πιστῶν εὐφημήσωμεν,
Ἀρχιμανδρίτης, κραυγάζοντες μυστικῶς,
χαῖρε, ἄθροισμα θεόληπτον.

Πανευλαβῶς, δεῦτε, πάντες,
κατασπασώμεθα
σορὸν τὴν πανευώδη
τῶν τιμίων λειψάνων
Πατέρων τῆς πληθύος ἐν τῷ σεπτῷ
σπέει τῷ μύρα βλύζοντι

...///...

Ἄρχιμανδρίτης τῆς Ἄνω καὶ τῆν αὐτῶν
ἐκζητήσωμεν ἀντίληψιν.

Τὸ θεοτίμητον σμῆνος
καὶ ἀγιόλεκτον
Κυπρίων ἀωνύμων
μονοτρόπων φιλοούντων
ὑπὲρ οἰκείου πάντας καὶ συγγένεις
τὸν φιλάγαθον Κύριον
ἀνευφημήσωμεν κράζοντες· ἀσκηταὶ
φωταυγεῖς καὶ θεῖοι, χαίρετε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄

Τὴν λαμπρὰν καὶ φωτοφόρον ὁμήγουριν
τῶν ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ θεοφιλῶς ἀσκησάντων Πατέρων,
δεῦτε, πάντες οἱ πιστοί, ἀξιοχρέως εὐφημήσωμεν·
οὗτοι γὰρ καμάτοις θεαρέστοις καὶ ἀειρόρυτοις δάκρυσιν
καταστείλαντες σαρκὸς τὸ φρόνημα
πρότυπα ὤφθησαν εὐσεβείας καὶ ἀγωγῆς ψυχοτρόφου·
ἐκμετρήσαντες οὖν τὸ ζῆν
καὶ κληρονόμοι γενόμενοι τῆς οὐρανῶν βασιλείας
τῷ Παμβασιλεῖ Χριστῷ πρεσβεύουσιν
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 21-32)

Χεὶλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδειᾷ τελευτῶ-
σιν. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου· αὕτη πλουτίζει καὶ οὐ
μὴ προστεθῆ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ. Ἐν γέλῳτι ἄφρων πράσσει κακά,
ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν. Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῆς περιφέρε-
ται, ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτὴ. Παραπορευομένης καταγιγίσκει
ἀφανίζεται ἀσεβῆς, δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.
Ὡσπερ ὄμφαξ ὁδοῦσι βλαβερὸν καὶ καπνὸς ὄμμασιν, οὕτως παρανο-
μία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ. Φόβος Κυρίου προστίθησιν ἡμέρας, ἔτη
δὲ ἀσεβῶν ὀλιγοθήσεται. Ἐγχνονίζει δικαίους εὐφροσύνη, ἐλπίς
δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται. Ὁχύρωμα ὀσίου φόβος Κυρίου, συντριβὴ δὲ
τοῖς ἐργαζομένοις κακά. Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει,
ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν,
γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεὶλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει
χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.
Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις
ἡ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν
ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς
αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργε-
τηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς
ἀξιόους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς
καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ

...///...

ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ δια-
δραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύ-
σει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνή-
σουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι
χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. β' 1-9)

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν
σου εἰς πειρασμόν· εὐθυνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ
μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς,
ἵνα ἀυξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ
ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμά-
ζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευ-
σον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθυνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλλι-
πον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείναι τὸ ἔλεος
αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνετε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον
πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταίση ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι
Κύριον ἐλπίατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους.

Ε Ι Σ Τ Η Ν Λ Ι Τ Η Ν

Ἰδιόμελα

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ Ἀρχιμανδρίτης ἡ κόμη ἡ περίδοξος,
ἐνδιαίτημα ἔνθεον καὶ κονίστρα παλαισμάτων θείων
τῆς πληθύος τῶν ὀσίων Πατέρων·
ἐν σοὶ γὰρ διέλαμψαν ἀκτίσιν ἀγωγῆς θεοφίλου
οἱ προκείμενοι εἰς ἔπαινον ἀσκηταὶ θεοφόροι
δακρύων οἱ χεύμασιν ἀγιάσαντες τὴν χθόνα σου·
αὐτῶν καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην ἐορτάζοντες
καὶ τὰ παλαίσματα γεραίροντες
τὰς θεοπειθεῖς πρεσβείας πρὸς Κύριον αἰτούμεθα
πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου αἶροντες ἐπ' ὤμων
καὶ τοῖς ἵχνεσι τοῦ κοινοβιάρχου Θεοδοσίου ἀκολουθοῦντες
ἐν τῆς Πάφου τοῖς ἄλσεσι θεοφιλῶς ἠγωνίσασθε, ὅσιοι·
παριδόντες γὰρ τοὺς ὄρους τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
καὶ σαρκὸς νεκρώσαντες ἅπαν φρόνημα
τὴν ζωπολιὸν χάριν τοῦ Πνεύματος ἐπλουτήσατε, πνευματέμφοροι·
στεφάνους οὖν δεξάμενοι ἀιδιότητος
καὶ τῷ ἀγωνοθέτῃ Χριστῷ συνόντες
μὴ παύσησθε Αὐτοῦ δεόμενοι ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Τὸ ἀσκητικὸν ὑμῶν τριβώνιον λαμπρύναντες
δακρύων καὶ ἰδρώτων ὑμῶν μαργαρίταις,
ἀγγελόμορφοι Πατέρες,
πρὸς οὐρανίαν ἀνήλθετε παστάδα
καὶ εἰς χαρὰν εἰσήλθετε τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ·
Αὐτῷ οὖν μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες, ἅγιοι,
ὑπὲρ ὑγιείας ἅμφω ψυχῶν καὶ σωμάτων

τῶν τιμώντων ὑμῶν τὴν πάντιμον μνήμην
καὶ δοξαζόντων ἀπαύστως
τὸν ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ἰσχύσαντα Κύριον.

Ἦχος δ΄.

Ὡς ξένοι καὶ πάροιχοι οἰκοῦντες ἐν Πάφῳ
καὶ ἄνω ἔχοντες τὸ πολίτευμα
καὶ τὴν μέλλουσαν πόλιν αἰεὶ ἐπιζητοῦντες
ἄγγελοι ἐν σώματι ὤφθητε, ὅσιοι Πατέρες·
διὸ τῶν ὑπερκοσμίων ἀγαθῶν ἀξιωθέντες
συμπολιταὶ ἁγίων καὶ ἀγγέλων γεγόνατε
καὶ στηρίγματα τῶν πιστῶν ἀρραγέστατα
τῶν ὑμᾶς τιμώντων ἐν ἄσμασι.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν χορὸν τῶν ὁσίων Πατέρων
τῶν ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ Χριστὸν ἀσκητικῶς δοξασάντων,
πᾶς τῶν Κυπρίων ὁ σύλλογος,
ὑμνοῖς μελισταγέσιν εὐφημήσωμεν·
χειραγωγοὶ γὰρ πιστῶν πέλουσι πρὸς σωτηρίαν
καὶ ἡθῶν ἀμέμπτων φυτοκόμοι
καὶ φρυκτωροὶ ἀρετῆς καὶ ἐν Κυρίῳ τελειώσεως
τῶν πιστῶν βοώντων·
ἀσκηταὶ πανσεβάσμιοι,
οἱ λαμπρῶς παρὰ Χριστοῦ δοξασθέντες,
μὴ παύσησθε Αὐτὸν δυσωποῦντες
δαψιλῶς ἡμῖν καταπέμψαι
τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου....

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ἡ τῶν ὁσίων πληθὺς,
Ἀρχιμανδρίτης θεοφόροι οἰκήτορες,
πυρσεύματα ἐγκρατείας,
ἀγάπης θεῖοι πυρσοί,
ταπεινοφροσύνης θησαυρίσματα·
σεπτὰ ὠραΐσματα
ιερῶν ἀναβάσεων,
ἀκτημοσύνης
οἱ λειμῶνες οἱ εὖοσμοι,
θεοῦ Πνεύματος
μυροθῆκαι ἡδύταται,
γνώμονες ἀποτάξεως
προσύλου φρονήματος
καὶ ζηλωταὶ τῶν ἁλίων
καὶ αἰωνίων, μὴ παύσησθε
Χριστὸν δυσωποῦντες
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.....

Χαίροις, τῶν μοναστῶν ὄρμαθός,
θεοδοσίου οἱ βαδίσαντες ἔχνεσι
τοῦ θεοῦ κοινοβιάρχου,

...///...

ἀδιαλείπτω εὐχῇ,
στάσει παννύχοις
καὶ στερήσεσιν
ἀπαύστοις, θειότατοι
ἀσκηταί, οἱ κοσμήσαντες
τὴν νῆσον Κύπρον
τῶν δακρύων τοῖς χεύμασι
καὶ ἀσκήσεων
ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν·
ὄθεν ὑμῶν τὴν πάντιμον
τελοῦντες ἐν ἄσμασι
καὶ πανσεβάσμιον μνήμην
τὸν στεφοδότην δοξάζομεν
Χριστὸν κατ'ἀξίαν
τοῖς Αὐτὸν ἐπιζητοῦσι
στεφάνους νέμοντα.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων Αὐτοῦ.

Χαίροις, τῶν ἀσκητῶν ὁ χορός,
τοῦ Παρακλήτου ἐναρμόνια ὄργανα,
ἐν Ἄνφ' Ἀρχιμανδρίτῃ
οἱ τὸν ἀγῶνα καλῶς
τῆς θεοσεβείας
πέρατώσαντες·
νηστείας ἀρχέτυπα,
ἀπαθείας λευκάνθεμα,
ἀγαθωσύνης
καὶ πραότητος σύμβολα,
ἀνασκήσεως
ψυχοτρόφου ὑπέρφωτοι
λύχνοι οἱ καταυγάσαντες
τῆς Κύπρου τὰ πέρατα
βολαῖς ὑμῶν ἐγκρατείας
καὶ θαυμασίων, πρεσβεύσατε
Χριστῷ σβέσαι πάντων
ἀγνωσίας σκοτομίνην
ἡμῶν ψυχόλεθρον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πυρὶ τοῦ θείου ἔρωτος
ἀναλώσαντες τὸ γερὸν φρόνημα
ὡς λαμπάδες ἀκραιφνοῦς πολιτείας ἀνήφθητε,
Πατέρες Ἀρχιμανδρίτης ὁσιώτατοι·
ὑπερόπται γὰρ τῶν φθαρτῶν γενόμενοι
καὶ τὰς ματαίας μερίμνας τοῦ κόσμου μισήσαντες
ἐχθροῦ τὰς ἐνέδρας συνετρίψατε
καὶ Χριστῷ εὐαρεστήσατε ὑμῶν ἀγῶσι·
καὶ νῦν τῆς ἀθανάτου εὐκλείας
Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου ἀνακεκαλυμμένως τρυφῶντες
πρεσβεύσατε, δεόμεθα, ἅγιοι,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀνύμφευτε Παρθένε,.....

Νῦν ἀπολύεις.....τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

...///...

Τῶν ὀσίων Πατέρων σεπτὴν ὀμήγουριν
μοναδικῇ πολιτείᾳ
καὶ ἄκρα ὑπακοῇ
τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ εὐαρεστήσασαν
ὡς ἀσκητὰς θεοειδεῖς
καὶ προστάτας ἀκλινεῖς
τῆς Ἄνω Ἀρχιμανδρίτης
ἄξιοχρέως τιμῶντες
τὴν μεσιτείαν ἐκδεχόμεθα.

Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Εὐωδίαν οὐράνιον ἀποπνέουσιν
ὑπὲρ τοῦ ἔαρος κρίνα,
Πατέρες πανευκλεεῖς,
τὰ μυρίπνοα ὑμῶν καὶ θεῖα λείψανα,
Ἀρχιμανδρίτης θεαυγεῖς
καὶ φωσφόροι ἀσκηταί,
ἃ πίστει νῦν προσκυνοῦντες
χάριν λαμβάνομεν θείαν
τὴν ἐξ αὐτῶν ἀφθόνως βλύζουσιν.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος....

Ἀπόλυσις

.....

Ε Ν Τ Ω Ο Ρ Θ Ρ Ω.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,
μετὰ δὲ τὴν ἀΐστιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Χορὸν ἀσκητικὸν
θεοφόρων Πατέρων
τιμήσωμεν λαμπρῶς,
οἱ πιστοί, κατὰ χρέος
τῆς Κύπρου κοσμήτορας
καὶ θερμούς ἀντιλήπτορας
πόθῳ κράζοντες·
Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἄνω
φῶτα πάμφωτα,
παθῶν ἡμῶν τὴν σκοτίαν
ταχύ ἀπελάσατε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πατέρων ταῖς λιταῖς
τῶν ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ
λαμπάντων ἀγλαῶς,
Θεοτόκε Παρθένε,
τοὺς δούλους σου λύτρωσαι
πάσης βλάβης καὶ θλίψεων
καὶ ἀπάλλαξον
ἡμᾶς δεινῶν νοσημάτων
τῶν βοῶντων σοι·
Χαῖρε, πιστῶν προστασία
καὶ θεῖα ἰάτειρα.

...///...

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ': Ταχὺ προκατάλαβε.

Γονάτων ταῖς κλίσεσι,
χαμαικοιτία, εὐχῆ,
στερήσεσι, δάκρυσι,
νηστεία, ὑπακοῇ
καὶ νήψει, τρισόλβιοι,
Ἄνω Ἀρχιμανδρίτης
θεοφόροι Πατέρες,
πνεῦμα προκαθαρθέντες
χαρισμάτων δοχεῖα
ἐδείχθητε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἄγαν ὑπέρτιμα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀφράστως ἐκύησας
τοῦ προανάρχου Πατρὸς
τὸν Λόγον τὸν σύνθρονον,
Παρθενομητορ ἀγνή,
μερόπων διάσωμα·
ὅθεν τὰ μεγαλεῖα
ἀνυμνοῦντες σῆς δόξης
πίστει δοξολογοῦμεν
σὸν πανίερον Τόκον
ἡμᾶς τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς
τὸν ἐκλυτρώσαντα.

Μετά τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ': Τὴν ὠραιότητα.

Τοὺς διαλάμπαντας φαιδρῶς ἀσκήσεις
στερρόις τιμήσωμεν ψαλμοῖς εὐσχήμεσιν
Ἀρχιμανδρίτης τοὺς σεπτοὺς Πατέρας καὶ ταύτης ῥύστας
ζοφερᾶς λοιμώξεως, ὧν τὰ πάντιμα λείψανα
εὐωδίαν πνέοντα τοῖς αὐτοῖς προσπελάζοντας
ἠδύνουσι καὶ πίστει βοῶντας· Χαῖρε, ὀσίων σμῆνος θεῖον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων παισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Καυχῆσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν
αὐτῶν.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον ὀσιακόν.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Σῶν ὀσίων πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τοὺς βαδίσαντας ἀκλινῶς ἐν Κύπρῳ
ἀληθοῦς ἀθανασίας τὴν πορείαν
καὶ ἀξιωθέντας τῆς αἰωνίου ζωῆς
οἰοῦσιν Πατέρας τιμήσωμεν κράζοντες·
Ἀρχιμανδρίτης ἀσκηταὶ ἐνθεώτατοι,
οἱ πεποικιλμένοι φωτὶ θεοσδότων χαρίτων,
Θεὸν δυσωπεῖτε κατοικτειρήσαί με,
τὸν δείλαιον ὑμῶν ἰκέτην.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τῶν Ὁσίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

" ΠΑΤΕΡΩΝ ΟΜΙΛΩΝ ΜΕΛΩ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ. Χ. "

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ ἰστόμα μου.

Πατέρες θειότατοι
οἱ ἀγλαῶς ἐλλαμπόμενοι
φωτὶ τῆς θεότητος
τῆς Τριλαμποῦς καὶ χαρᾶς
συμμετέχοντες
τῆς αἰδίου τόνδε
ἡμῶν ὕμνον δέξασθε
ὡς δῶρον πάντιμον.

Ἀσκήσει ἐκλάμπαντες
ἐν Κύπρῳ πάνσεπτοι ὄσιοι,
Πατέρων ὁμήγυρις
Ἀρχιμανδρίτης κλεινὴ,
τὴν σκοτόμαιναν
τοῦ κόσμου συναφείας
Χριστοῦ θεία χάριτι
ἀπεδιώξατε.

Τῷ σπέει, πανεύφημοι,
ἐν ᾧ ἀπόκεινται λείψανα
ὑμῶν τὰ μυρίπνοα,
Πατέρες θεοειδεῖς,
προσπελάζοντες
ἀρρήτου εὐωδίας
πληρούμεθα ἅπαντες
καὶ εὐφραινόμεθα.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε
ξύλον ζωῆς, Μητροπάρθενε,
ἡμῶν εἰς ἀπόλαυσιν
τῶν σέ ὑμνούντων λαμπρῶς
ὡσπερ ἄρουραν
εὐλογημένην ὄντως,
ἦν χάρις ἐπίανε
τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

...///...

Ῥωννύμενοι σθένει οὐρανίῳ
ἀσθένειαν πᾶσαν φυσικὴν
παρείδετε, θεόμηρονες
Πατέρες, καὶ ἐπλήσθητε
ὑπερφυοῦς δυνάμεως
ἐν τοῖς ὑμῶν ἀγωνίσμασιν.

Ὡς ἕαρος κρίνα πανευώδη
μυρίζουσι λείψανα ὑμῶν,
Ἄρχιμανδρίτης ὄσιοι
Πατέρες, καὶ ἠδύνουσιν
αὐτὰ τοῖς κατασπάσασθαι
ἐπιζητοῦσιν ἐκάστοτε.

Νικήσαντες δόλιον Βελίαν
καμάτοις ἀσκήσεως σεπτοῖς
θεῷ προσφκειώθητε,
τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως·
διό, Πατέρες, σκάμματα
ὑμῶν πρὸς θεῶσιν ἄδομεν.

Θεοτοκίον

Νενέκρωται Ἄδης τῇ ἐγέρσει,
ἀγνή, ζωφόρῳ σου Υἱοῦ
καὶ ἀπηλευθερώθησαν
οἱ ἐν δεσμοῖς ὑπάρχοντες·
διό σε μακαρίζομεν,
θεοχαρίτῳτε Δέσποινα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Νῦν Χριστῷ παρίστασθε
στεφανηφόροι,
ἀσκηταὶ τρισένδοξοι
Ἄρχιμανδρίτης, ὡς ἐχθρόν
τὸν μισαρὸν κατατρώσαντες
ἀόκνοις πόνοις
ἐνθέου ἀσκήσεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς σὰς χειῖρας ἔκτεινον
πρὸς τὸν Υἱόν σου
ἐκτενῶς, Μητρόθεε,
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐλαβῶς
μακαριζόντων σε πάντοτε,
ἵνα ῥυσθῶμεν
κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὤδῃ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Μακρυνθέντες τῶν τοῦ κόσμου
ἠδονῶν, τρισμακάριστοι,
καὶ πασῶν φροντίδων
γενηρῶν ἀγγελῶν συνήφθητε
χοροῖς, ὁσίων Πατέρων ὠραΐσματα·
ᾔθεν Κύριος
ὑμᾶς ἀξίως ἐδόξασεν.

...///...

Ἱερώτατοι Πατέρες,
νήσου Κύπρου κλείσματα
καὶ Ἀρχιμανδρίτης
Ἄνω θησαυροὶ πολυτίμητοι,
τοὺς προσκυνοῦντας ὑμῶν τὰ θεῖα λείψανα
ἀξιώσατε
θεοφιλῶς πολιτεύεσθαι.

Λαμπηδόσιν ἐναρέτου
πολιτείας, συνέσεως
καὶ αὐτομεμψίας
Κύπρον, ἀσκηταί, ἐφωτίσατε
τὴν νῦν ὑμνοῦσαν ὑμῶν τὰ κατορθώματα
καὶ τὴν ἄφατον
ἀκτημοσύνην καὶ ἔνδειαν.

Θεοτοκίον

Ὁδηγήτρια τοῦ κόσμου
πρὸς λειμῶνας θεώσεως,
Κεχαριτωμένη
Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου, ἀνάγαγε
ἐκ τῆς φθορᾶς ἀμαρτᾶδων τοὺς οἰκέτας σου,
ἢ τὸν Ἄνακτα
τῆς ἀφθαρσίας κυήσασα.

Ὁδὴ εἰς Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοδὸς οἱ φυλάττοντες
θυρίδας θεῖα χάριτι,
ὄσιοι Πατέρες, καὶ ταμεῖα
οἱ ἐποφθέντες
παντοδαπῶν ἀρετῶν
φυλάξαι διάνοιαν ἡμῶν
ἄσπιλον πρεσβεύσατε
τῷ Χριστῷ καὶ ἀμόλυντον.

Μεγίστους, τρισόλβιοι
Πατέρες, διανύσαντες
πίστει ἐπὶ γῆς ἀγῶνας δόξης
τῆς ἐν τῷ πόλῳ
μεγίστης καὶ ὑπὲρ νοῦν
σαφῶς ἠξιώθητε Ἐκκεῖνο
ὄθεν κάλλος ἀόρητον
καθορᾶτε γηθόμενοι.

Εὐφραίνονται ἅπαντες
οἱ πόθῳ προσερχόμενοι,
θεῖοι ἀσκηταὶ Ἀρχιμανδρίτης,
ὑμῶν λειψάνων
τὴν παναγίαν σορὸν
ἀσπάσασθαι εἰς τὸ ἱερὸν
μυροβόλον σπήλαιον,
ἐν ᾧ ταῦτα κατάκεινται.

Θεοτοκίον

Λυχνία φωτόλαμπρος
ἐδείχθη ἀπαυγάσματος
τοῦ θεοῦ Πατρός, θεοκυῆτορ,

...///...

ἀγνή Παρθένε·
ἐκ σοῦ γάρ ὁ Λυτρωτῆς
βροτείου τοῦ γένους ἐκ φθορᾶς
ἐσαρκώθη, ἄχραντε,
ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

ᾠδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Πατέρων δῆμε θεόληπτε,
οἱ ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ βιώσαντες
ἀμέμπως, ὅσιοι,
παρὰ Κυρίου ἐδέξασθε
στεφάνους χρυσοπλόκους
ἀϊδιότητος.

Ὡς θαυμαστά τὰ παλαίσματα,
ἃ ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ, θεόσοφοι,
διηγωνίσασθε
τῶν γερῶν θείῳ ἔρωτι
ἀπάντων ἀποστάντες
καρτερικώτατα.

Ἀρχιμανδρίτης κλείσματα,
βροτοὶ ὡς ἰσουράνιοι ἄνωθεν
πολλὴν ἐδέξασθε
χάριν παρέχειν ἐκάστοτε
ὑμᾶς τοῖς προσιοῦσι
τοῦ βίου πρόσφορα.

Θεοτοκίον

Ῥοὰς δακρύων τῶν δούλων σου
τῷ μάκτρῳ πρεσβειῶν σου ἀπόσμηξον,
Θεογεννήτρια,
πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον,
τὸν χαρμονῆς ἀλήκτου
μερόπων πρόξενον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἀρχιμανδρίτης ἀσκητὰς τοὺς καρτερόφρονας
καὶ νήσου Κύπρου τὰ μυρίπνοα ὀσφράδια,
ἐπομένους τῇ ἀσκήσει Θεοδοσίου,
τοῦ σεπτοῦ κοινοβιάρχου, καὶ ἀρχέτυπα
πολιτείας ἰσαγγέλου εὐφημήσωμεν
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, δῆμε θεόληπτε.

Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Εὐαρεστήσαντες Χριστῷ ὁσίαις πράξεσι
καὶ κατατρώσαντες Βελίαι ἅπαν φρύαγμα
ταπεινώσει, ἐγκρατεία, εὐχῇ ἀόκνῳ
καὶ στερήσεσι, Πατέρες τρισμακάριστοι,
ἀσκηταὶ Ἀρχιμανδρίτης, ἐδοξάσθητε·
ὄθεν κράζομεν· Χαίροις, τάγμα ἰσαγγελον.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελοι σαρκοφόροι
ἐν τῇ Ἀρχιμανδρίτῃ
ἐδείχθητε ἀσκήσει, Πατέρες,

...///...

ὦν τὰ λείψανα ὁ βραβευτῆς
τῶν καλῶν καὶ πάσης Ποιητῆς κτίσεως
ὀδμαῖς ἀρρήτοις ἔπλησε·
διόπερ νῦν ἡμεῖς βοῶμεν·

Χαίρετε, ἄνθη τῆς ἐγκρατείας·
χαίρετε, τείχη τῆς ἀκτησίας.

Χαίρετε, ἀσκήσεως ἄκρας κιννάμωμα·
χαίρετε, φρονήσεως θείας λευκάνθεμα.

Χαῖρε, σμῆνος ἐνθεώτατον πολιτείας ἀκραιφνοῦς·
χαῖρε, στίφος θεοδόξαστον βιοτῆς ὑπερφυοῦς.

Χαίρετε, τῶν Κυπρίων ἱεροὶ πολιοῦχοι·
χαίρετε, τῶν ὀσίων φωτεινοὶ λαμπαδοῦχοι.

Χαίρετε, ἄστρα θείας ἐλλάμψεως·
χαίρετε, βάθρα ἄσειστα νήψεως.

Χαίρετε, λείρια τοῦ Παραδείσου·
χαίρετε, στέμματα ἡθους ἀμέμπτου·

Χαίροις, τάγμα ἰσαγγελον.

Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας.
Εἶτα λέγομεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἀνωνύμων ὀσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων
τῶν ἐν τῇ Ἁγῶν Ἀρχιμανδρίτῃ τῆς Πάφου ἀσκησάντων καὶ Θεῶν
εὐαρεστησάντων, ὧν τὰ ἱερὰ λείψανα εὐωδία ἀρρήτον ἀποπνέοντα
εἰσὶ τεθησαυρισμένα ἐν σπηλαίῳ κειμένῳ ἐν τοῖς ὀσίοις τῆς
ὡς ἄνω κόμης.

Στίχοι

Θεαυγεῖ βιοτῇ καὶ εὐχῇ, Πατέρες,
χθόνα ἠγιάσατε Ἀρχιμανδρίτης.

Εὐωδιάζουσιν ὡς ἔαρος ῥόδα
ὕμῳ, ὄστᾶ, Πατέρες, ἅπασαν Κύπρον.

Συναξάριον

Οἱ ὀσιοὶ καὶ θεοφόροι Πατέρες οἱ ἐν Ἀρχιμανδρίτῃ ἀσκήσαντες
καὶ στεφάνους δεξάμενοι ζωῆς αἰδίου νικηταὶ ὤφθησαν ἐν ταῖς
καθ' ἡμέραν μάχαις κατὰ τοῦ μισοκάλου ἐχθροῦ. Νηστεία, ἀγρυπνία,
ὑπακοή, ταπεινώσει καὶ προσευχῇ τῆς σαρκὸς ἐνέκρωσαν τὸ θέ-
λημα καὶ τὸ πνεῦμα ἐζώωσαν. Θεοφιλῶς ἀσκήσαντες ἐν τῇ κατὰ
παράδοσιν πλησίον κειμένῃ ἱερᾷ μονῇ τοῦ ὀσίου Θεοδοσίου τοῦ
Κοινοβιάρχου, τοὺς τρόπους τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἐμιμήθησαν καὶ
ταῖς τρίβοις ἠκολούθησαν. Θεωθέντες κατὰ μέθεξιν ἀπῆλθον
Χριστῷ αἰωνίως συνεῖναι καὶ ἀγάλλεσθαι ἐν πόλῳ δόξης. Τὰ
τίμια αὐτῶν λείψανα ἀπόκεινται ἐν λαξευτῷ σπηλαίῳ ἔξωθεν τῆς
κόμης τῆς Ἁγῶν Ἀρχιμανδρίτης εὐωδία ἀρρήτον ἀπονέοντα.
Ταῖς αὐτῶν ἀγλαῖς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Χαριτόβρυτοι
Ἀρχιμανδρίτης ὀσιοὶ,
οἱ ἀπολαύοντες
εὐκλείας νῦν θεϊκῆς,
Χριστῷ μὴ ἐλλίπητε
ἀεὶ πρεσβεύοντες

...///...

δοῦναι ἅπασιν
ὑμᾶς τοῖς μακαρίζουσιν
ἄμφω δύναμιν καὶ ῥώμην.

Ἴνα κρείττονος,
Πατέρες, δόξης τύχοιτε
σαρκὸς κινήματα
μοναδικῆ βιοτῆ
ταχὺ κατεστείλατε·
διὸ νῦν χαίρετε
ἐν τοῖς δώμασι
τῶν οὐρανῶν σὺν τάγμασι
λαμπροφόροις τῶν ἀγγέλων.

Μακαρίζομεν
ὑμᾶς ἐχθροῦ συντρίψαντας
τὰ μηχανήματα
τοῦ πλάνου καὶ πονηροῦ
ἀπαύστοις ἐντεύξεσιν
πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον
καὶ ἀσκήσεσιν
ἀόκνοις, τρισμακάριστοι
ἀσκηταὶ Ἀρχιμανδρίτης.

Θεοτοκίον

Ἀπεκύησας
τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον
τὸν θεραπεύοντα
τὰς ἀσθενείας ἡμῶν
ὑπὲρ φύσιν, Δέσποινα,
καὶ ἰατρούοντα
τὰ ἐλκώματα
ψυχῶν ἀπάντων δούλων σου
πολυστήνων καὶ σωμάτων.

Ῥδὴ ἡ! Παῖδας εὐαγεῖς.

Νίκας κατ' ἐχθροῦ τοῦ παμβεβήλου
τοῖς πρόσφυξι τοῖς ὑμῶν, Πατέρες, δίδοτε,
οἱ αὐτῶν τὴν ἔπαρσιν
καὶ ἰσχύν πατήσαντες
ἀόκνοις ἀγωνίσμασι
καὶ τήξει σώματος
ἐν τῆς Ἀρχιμανδρίτης τῆς Πάφου
ἄλσεσι καὶ νίκης
τὰ γέρα εἰληφότες.

Δύναμιν κτησάμενοι θεόθεν,
Πατέρες Ἀρχιμανδρίτης θεοδόξαστοι,
τρίβον διηνούσατε
τὴν στενὴν ἀσκήσεως
καλῶς καὶ κατηντήσατε
εἰς ὕψος ἄρρητον
θεώσεως, ἐν ᾧ ἀνυμνεῖτε
νῦν τὸν Ζωοδότην
καὶ Λυτρωτὴν ἀπαύστως.

...///...

Ῥάβδω στηριχθέντες, θεοφόροι
Πατέρες, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἁγίας πίστεως
ἀρετῶν τὴν κλίμακα
σταθερῶς ἀνήλθετε
καὶ εἰς νομάς ἐφθάσατε
ἀϊδιότητος,
ἐν αἷς σὺν τῶν ἀγγέλων χορείαις
πέμπετε ἀπαύστως
θεῷ τῷ ζῶντι αἶνον.

Θεοτοκίον

Ἰασαι ψυχὴν μου τὴν νοσοῦσαν
καὶ ῥῦσαι ἐπιβουλής με τοῦ ἀλάστορος,
ἵνα μεγαλύνω σε,
Μῆτερ ἀειπάρθενε,
τὴν φαύλων ἐνθυμήσεων
τὸν νοῦν καθαίρουσαν
τοῦ δούλου σου εὐχῶν μανδηλίῳ
σῶν θερμῶν πρὸς Κτίστην
καὶ Τόκον σου τὸν θεῖον.

Ῥδὴ θ: Ἄπας γηγενής.

Τίμιος ὑμῶν,
Πατέρες, ὁ θάνατος
θεοῦ ἐνώπιον
καὶ λαμπρὰ ἡ ἄνοδος
ὑμῶν πρὸς δόμους
εὐκλείας κρείττονος,
βοῶντες ὕμνοις στέφομεν
εὐήχοις πάντοτε
θεῖαν μνήμην
τὴν ὑμῶν, πανένδοξοι
ἀσκηταὶ Ἰησοῦ Κύπρου ἀνώνυμοι.

Ἥλιοι λαμπροὶ
ἀσκήσεως, ἅγιοι,
τὴν μνήμην σέβομεν
τὴν ὑμῶν ὑπέρλαμπρον
καὶ προσκυνοῦντες
ὑμῶν τὰ λείψανα
τὰ μυροβόλα κράζομεν
Πατέρες ὄσιοι,
δυσωδίαν
τῶν παθῶν διώξατε
τῶν σπευδόντων ὑμῶν θεία χάριτι.

Σκέπετε πιστοὺς
τοὺς μέλλοντας σκάμματα
ὑμῶν τὰ πάντιμα,
ἀσκηταὶ πανόλβιοι
Ἀρχιμανδρίτης, καὶ μὴ ἐάσητε
ἡμᾶς γενέσθαι ἔρμαια
τοῦ παναλάστορος
ὡς ἀπάντων
ταχινοὶ ἀκέστορες
καὶ μεσῖται πρὸς Κύριον ἔνθερμοι.

Θεοτοκίον

...///...

Χάριτος κροῦνέ
ἀείρῳτε, Δέσποινα,
ἡμῶν ἀπόπλυνον
ἀμαρτίας βόρβορον
καὶ ἀφθαρσίας
χιτῶνα ἔνδυσον
τοὺς εἰς αἰῶνας ἅπαντας
σὲ μακαρίζοντας,
θεοτόκε,
ὡς πιστῶν βοήθειαν
ἀκλινη καὶ ἐτοιμὴν ἀντίληψιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορείαν τὴν ἀνόνημον
Πατέρων εὐφημήσωμεν
ἐν Ἄνω Ἀρχιμανδρίτῃ
ἀγῶσι θείοις λαμπάντων
καὶ τὴν σορὸν τὴν πάντιμον
αὐτῶν κατασπασώμεθα
λειψάνων ἀνακράζοντες·
ῥύσασθε θλίψεως πάσης
ὑμᾶς τοὺς πόθῳ τιμώντας.

Θεοτοκίον

Ἵψίστου ἐνδιαίτημα
χρυσοφαῆς καὶ πάμφωτε
τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων
καὶ Παντοκράτορος θρόνε,
τόν νοῦν μου σπύλου κάθαρον
ἀμαρτιῶν καὶ χάριτος
τοῦ φωτισμοῦ με ἔμπλησον,
ἵνα ὑμῶ σε ἀπαύστως,
θεοκυῆτόρ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσθῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ὡς φωστῆρες ἐκλάμπαντες
ἐν τῇ Κύπρῳ, μακάριοι,
ταπεινοφροσύνης, εὐχῆς καὶ νήψεως,
Ἀρχιμανδρίτης θεόσοφοι
Πατέρες, ἐπλήσθητε
οὐρανίων δωρεῶν·
διὰ τοῦτο γεραίρουσα
ὑμᾶς σήμερον
τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀγία Ἐκκλησία
ὀλοθύμως, θεοφόροι,
ὑμῶν κηρύττει τὰς χάριτας.

Τῆς ἀσκήσεως μάργαρα
ἀκραιφνοῦς πολυτίμητα
καὶ χρηστοηθείας ἀφάτου σάπφειροι,
περιφανῶς ἐδοξάσθητε,
Πατέρες ἀνόνημοι,
ἐγκρατείας φρυκτωροὶ
καὶ δοχεῖα ὑπέρτιμα
θείου Πνεύματος·

...///...

ὄθεν πάντες ὑμῶν τὴν θεϊαν μνήμην
καταστέφομεν ἁσμάτων
καὶ ἐφουμνίων τοῖς ἄνθεσι.

Τὴν πηγὴν τὴν πολὺκρουνον
θεοβρύτως βλυστάνουσας
ὑδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς αἰώνιον
ζωὴν εὐσχήμως τιμήσωμεν,
Πατέρων ὁμήγουριν
θεαυγῶν τὴν τάς ψυχὰς
τῶν πιστῶν καταρδεύουσας
θειοῖς νάμασιν
ἀρωγῆς καὶ ἐνθέρμου προστασίας,
οἱ αὐτῶν τὴν μεσιτείαν
πρὸς τὸν θεὸν ἐκδεχόμενοι.

Τῶν ὁσίων ἀκρότητες
ὡς τῷ Λόγῳ ἐπόμενοι
ἀληθῶς ἐδείχθητε βίῳ κρείττονι·
διψῶσαι γὰρ ὡσπερ ἔλαφοι
ἐδράμετε, ὄσιοι,
εἰς τῆς Πάφου τοὺς δρυμοὺς
προσχωρῆσαι τῷ τάγματι
τῷ θεόφρονι
τῶν ποθούντων Χριστῷ εὐαρεστῆσαι
ἐγκρατεία, ἀσιτία
καὶ νυχθημέροις δεήσεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄

Τοὺς ὡς ξένους καὶ παροίκους
πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν καὶ ἡδέων
ἐν Ἄνω Ἀρχιμανδρίτῃ οἰκήσαντας Πατέρας
ἀξιοχρέως οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν·
οὗτοι γὰρ τὰ ἄνω ποθοῦντες καὶ ζητοῦντες
καὶ τὰ τῶν ἀρετῶν ἄνθη ἀσκητικῶς καλλιεργοῦντες
ἡρέμως καὶ ἡσύχως τὸ πνεῦμα Κυρίῳ παρέδοσαν·
εὐωδία οὖν Χριστοῦ γενόμενοι
ταῖς ὁδομαῖς τῶν αὐτῶν ἱερῶν λειψάνων
εὐφραίνουσι τοὺς αὐτοὺς γεραίροντας
ὡς θερμοὺς παντὸς τοῦ κόσμου ἀντιλήπτορας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Ε Ν Τ Η Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α .

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν ὁσίων ἢ γ' καὶ
ἢ στ' ὅδη.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις, τῶν Πατέρων ὁ ὄρμαθὸς
τῆς Ἀρχιμανδρίτης
ὁ μυρίσας ἀσκητικῆ

...///...

ἀγωνῆ τὸν κόσμον
καὶ ταῖς ὁδοῖς εὐφράνας
σοροῦ τῶν σὼν λειψάνων
Κύπρου τὰ πέρατα.

Δίστιχον

Τῶν Πατέρων δῆμον τῆς Ἀρχιμανδρίτης
Χαραλάμπης ὕμνοις παιδροῖς μακαρίζει.

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω.

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν